

अकार नृपतिर्निशितैः क्षुरप्रैः” रघुवंशमहाकाव्य ।
 खङ्गधेनु स्त्री खङ्गिनी धेनुः जातित्वात् युवतिपोटेत्यादि
 कर्म० पूर्वनिपातः पुं० वच् । गण्डकजानिधेनाम् ।
 “खङ्गधेनुकानां त्वासपरिभ्रष्टपोतान्वेषिणीनाम्” काद० ।
 खङ्गिन् पुंस्त्री खङ्गः तदाकारं शृङ्गं मस्यस्य इति । १ गण्डके
 “एतत् खङ्गिजलक्रीडितम्” काद० । स च सुश्रुते
 व्यानूपवर्गे कूजचरनयोक्तः यथा “तत्र गजगवयमहिष-
 वरुचमरसृमर रोहितवराहखङ्गिगोकर्षवालपुष्ककोन्द्र-
 न्यङ्कूरण्यगवयप्रभृतयः कूजचराः पश्यः” । तन्मांसगुणा-
 स्ततोक्ता यथा “कफघ्नं खङ्गपिणितं कषायमनिला-
 पहम् । पित्तं पवित्रमायुष्यं बहुमूलं विरुचणम् ।
 स्त्रियां ङीप् २ अक्षिधारके ति० । ३ भञ्जुयोपे पु०
 शब्दचि० । ४ महादेवे पु० ५ अशनी शतघ्नी खङ्गी
 पट्टिगी चायुधी महान्” भा० व्यासः १७ शिवसहस्र
 नामोक्तौ [खङ्गाकारपत्रके लताभेदे शब्दच० ।
 खङ्गिमार पु० खङ्गिनं भारयति मृ-ण्णिच्-व्यण् उप० सं० ।
 खङ्गीक न० खङ्गो तत्कर्मणि कुशलः वा० ईक । दावे शब्द-
 रत्ना० । तस्य खङ्गकार्यकारित्वात् तथात्वम् ।
 खण्ड पु० खडि-घञ् । १ भेदे “खण्डं खण्डं ययुवनाः”
 देवीमाहात्म्यम् । २ विहङ्गवणे, ३ स्तुतिकारभेदे
 (खंड) न० राजनि० खण्डगुणाः द्रुमशब्दे ६१० पृ०
 उक्ताः । “पठःखण्डं नखण्डखाद्यसहजचोदत्तमे” नैप० ।
 कर्मणि घञ् । ६ एकदेशे पु० न० अमरः । “ताराधिप-
 खण्डधारी” कुमा० काशीखण्डः केदारखण्ड इत्यादि ।
 ७ मणिदोषभेदे मेदि० । कर्मणि वञ् । ८ खण्डिते ति०
 “खण्डाशौचिपितृमृतौ” स्मृतिः “न खण्डे खण्डमिष्यते”
 स्मृतिः ततः पृथा० भावे इमनिच् । खण्डिमन् खण्ड-
 भावे पु० । उत्करा० चतुर्थ्यां छ । खण्डीय खण्ड
 सन्निकटदेशादौ ति० ।
 खण्डक पु० खण्डेन निर्दिष्टादि खण्ड+कृत्वा० क । खण्ड
 निर्मिते पिताखण्डे शर्कराभेदे राजनि० । खण्ड-
 यति खडि-एवल् । २ खेदके ति० । [तिका० ।
 खण्डकथा स्त्री० खण्डः खण्डिता कथा । स्वल्पकथायाम्
 खण्डकर्ण पु० खण्ड इव कर्णः कन्दो यस्य । (शर्करकन्द)
 बालुभेदे । हेमच० ।
 खण्डकादलीह पु० चक्रदत्तोक्ते खण्डपकलौ हभेदरूपे
 औषधभेदे तल्लक्षणं यथा
 “शतावरीच्छिन्नरुहाष्टपञ्चखण्डतिक्तावलाः । तालमूली च

गायत्री त्रिफलायास्त्वचस्तथा । भार्गी दुष्करसूत्रश्च पृथक्
 पञ्च पलानि च । जलद्रोणे विपक्रव्यमटमांशावशेषितम् ।
 दिव्यौषधहृतस्यापि माक्षिकेन हृतम् वा । पलद्वा-
 दशकं देयं रुक्मलौहस्य चूर्णितम् । खण्डतल्लयं हतं
 देयं पलपोद्गमिकं रुधैः । पचेत् ताम्रभये पात्रे गुड-
 पाको यथामतम् । प्रस्थार्द्धं मधुनो देयं शुभाश्रजतर्क
 त्वचम् । शङ्खी विडङ्गं कृष्णा च गुण्टाजाजीपलं
 पलम् । त्रिफला धान्यकं पत्रं द्वाचं मरिचकेशरम् ।
 चूर्णं दत्त्वा सुमयितं स्निग्धे भाग्डे निधापयेत् ।
 यथाकालं प्रयुज्यजीत विडालपदकं ततः । गव्यक्षीरातु-
 पानञ्च सेव्यं मांसरसं पयः । गुरुव्यातुपानानि स्निग्धं
 मांसादिदृंहणम् । रक्तपित्तं ज्वरं कासं पक्तिस्थूल
 विशेषतः । वातरक्तं प्रमेहश्च शीतपित्तं वमिं कृमम् ।
 श्वयथुं पाण्डुरोगश्च कुष्ठं म्लीहोदरन्तथा । व्यानाहं
 रक्तसंस्थां चान्नपित्तं निहन्ति च । चालुष्यं दृंहणं
 द्रव्यं माङ्गल्यं प्रीतिवर्द्धनम् । चारोग्यपुत्रदं श्रेष्ठं
 कामाग्निबलवर्द्धनम् । श्रीकरं लाघवकरं खण्डकाद्यां
 प्रकीर्तितम् । छागं पारावतं मांसं तित्तिरिः क्रकराः
 शशाः । कुरङ्गाः कृष्णसाराश्च तेषां मांसानि योजयेत् ।
 मारिकेलपयःपानं सुनिपन्नकषास्तुकम् । शुष्कमूलक-
 जीराख्यं पटोलं दृहतीफजम् । फलं वार्त्ताकुपकाञ्चं
 खजूरं खाड दाडिमम् । ककारपूर्वकं यच्च मांसञ्चानूप-
 समवम् । वर्जनीयं विशेषेण खण्डकाद्यां प्रकुर्वता ।
 लोहान्तरपदत्वापि पुटनादिक्रियेष्यते” । [आलुभेदेशब्दच० ।
 खण्डकालु पु० खण्ड इव कायतिकै-क कर्म० । (शर्करकन्द)
 खण्डकाव्य न० “खण्डकाव्यं भवेत् काव्यस्यैकदेशानुसारि-
 च” सा० द० उक्ते काव्यभेदे तच्च महाकाव्यस्य अष्टाधिक-
 सर्गतया ततो ल्यूनसर्गात्मकं यथा मेघदूतादि” ।
 खण्डकुष्माण्डक पु० खण्डेन पक्वं कुपमाण्डमल-
 कम् । कुष्माण्डरसायनशब्दे १०५ पृ० चक्रदत्तोक्त
 लक्षणे औषधभेदे ।
 खण्डखजूर न० खण्डेन पक्वं खजूरम् । खण्डपके १ ख-
 जूरफले । खण्ड इव खाड खजूरम् । २ खाडखजूरं च
 खण्डज पु० खण्ड इव जायते जन-ड । यवासशर्करायां
 गुडभेदे राजनि० ।
 खण्डजोद्धवज पु० खण्डज उद्धवोऽस्य तस्मात् जायते
 जन-ड । यवासशर्करारचिते खण्डभेदे राजनि० ।
 खण्डताल पु० “द्रुतमेकं भवेदात्त खण्डतालः स उच्यते